

A Bůh viděl, že je to dobré

Války, terorismus, genocidy, hladomory, násilí, nebezpečné změny klimatu. Kam až sahá paměť dějin – příčinou největších utrpení lidstva je člověk sám. „Kdyby existoval Bůh, nemohl by takové věci dopustit,“ říkají často lidé nevěřící. „Při své vševědoucečnosti by musel vědět, čeho všeho bude člověk schopen a nemohl by tvrdit, že dílo, které vykonal, je dobré“ (Gn 1). Carlo Carretto ve své knize **Bůh viděl, že je to dobré** (Portál 1996), ze které je následující ukázka, vybízí k úvahám o tomto tématu formou dialogu mezi Bohem a člověkem.

Človče, věnuj mi pozornost

Ptáš se mne, co jsem tím myslel, když jsem řekl: „Bůh viděl, že je to dobré.“

Myslel jsem to, co jsem řekl, nic víc, nic méně. Chtěl jsem říci, že stvoření je dobré. Když jsem o tom při jedné příležitosti pochyboval, byl tu Noe, aby „nalezl milost v mých očích“ (Gn 6, 8). A to není maličkost! A navíc, abychom začali dialog:

Dovedeš si představit „ne-stvoření“? Dal bys ty sám přednost nicotě? Ne-bytí před bytím? Nečinnosti před tvořivostí? Máš strach z mého plánu? Nedáváš mu však přednost před prázdnotou? Máš strach ze zla? Nemůžeš vystát zkažené lidi? Ale kde chceš hledat lepší? Děsí tě, že děláš chyby? Ale co tvoje svoboda?

Nabízím ti možnost volby jako výraz svobody a lásky, a to ve chvíli, kdy se již dovršilo stvoření vtělením mého Syna, který zemřel pro lásku.

Stále opakuji lidskému pokolení: „Předkládám vám požehnání i zlořečení. Vyberte si.“ (Dt 11, 26). „Předkládám ti dnes život a štěstí, smrt i neštěstí. Vyvol si život...“ (Dt 30, 15, 19b). Moje rozhodnutí není žert. Všechno jsem vsadil na svobodnou vůli.

Stěžuješ si na zlo, žasneš nad ním? Proč se ho dopouštíš?

Pobuňuje tě nespravedlnost? Proč si v ní libuješ?

Nemáš rád život v nenávisti? Proč nezkusíš, co dokáže láska?

Násilí tě pohoršuje? Proč se k němu uchyluješ?

Nesnášíš špínu? Proč se jí nezbavíš?

Řekl jsem ti někdy, aby sis škodil? Nepřipomínal jsem ti vždycky, že máš volit dobro?

Když jsi potřeboval věst, postrádal jsi někdy moje „Slovo“?

Nechal jsem tě někdy v pochybnosti ohledně volby, kterou máš udělat?

Zapomněl jsem ti snad říci, že „na zemi se rozmnožila zlo vůle člověka a že každý výtvar jeho myslí a srdce je v každé chvíli jen zlý?“ (Gn 6, 5)

Přesto musím říci, že „Noe nalezl milost v mých očích“ (Gn 6, 8). Pochop, Noe je lidská bytost a lidské bytosti, ačkoli propadají nejrůznějším zlům, jsou schopny neobyčejných věcí. Ano, člověk nachází milost v mých očích. Mám rád člověka. Člověk je můj syn a zná cestu domů. A tam jsem já a čekám na něj. Není to všechno krásné? Člověk je můj syn a já, jeho Otec, ho musím vychovávat.

dokončení na straně 3

Katecheze v Bibli

pokračování z minulého čísla

Věřícímu čtenáři Písma svatého neunikne, že Zjevení, které je současně jakousi Boží „katechezí“ lidstvu a vyvolenému národu zejména, je něco obdivuhodného. Bůh se ve své vynalézavé lásce obrací k člověku v různých dobách rozličným způsobem, aby každý mohl ve své době a ve své vlastní kultuře pochopit a přijmout Jeho poselství.

V izraelském národě existovaly již dávno před příchodem Krista rozmanité způsoby zprostředkování obsahu starozákonní víry. V knize Deuteronomium nacházíme, moderně řečeno, krátké formule vyjadřující víru (Dt 26, 5–10: tzv. malé historické krédo; Dt 6, 21–25: tzv. katechetické krédo) – text, který vypráví o exodu z Egypta jako o vysvobození z otroctví a veřejný rituál učení, jehož se účastnil celý národ, když stanul před Hospodinem o slavnosti stánků (srov. Dt 31, 10–13). Zprostředkování obsahu víry z generace na generaci hrálo v Izraeli podstatnou roli. Účelem opakované recitace textů víry (Dt 6, 7–9) zdaleka

nebylo pouze jejich vštípení do paměti, ale mnohem více jejich meditování, pronikání do textu a v neposlední řadě probuzení či obnova touhy a ochoty nechat se zcela proniknout a naplnit Hospodinovými zaslíbeními i příkazy.

Ve spisech Nového zákona se setkáváme s katechezí především v činech a učení samého Ježíše Krista. Jedinečnost Jeho poselství o Božím království, které hlásal s mocí, způsob Jeho „katechizace“ s názornými podobenstvími a zejména Jeho utrpení, smrt, zmrtvýchvstání a oslava ukazují, že v Jeho viditelném „pobytu“ zde na zemi se nejednalo pouze o (proroky předpověděnou) obnovu víry Izraele, ale též a současně o něco nesrovnatelně nového.

Všimněme si jedné konkrétní události, která je jakýmsi obecným archetypem katecheze; jakýmsi pravzorem katechetického přístupu i postupu, který Ježíš daroval křesťanům všech dob.

dokončení na následující straně

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Seberealizace a štěstí

Už několik let nás straší slova jako sebeuplatnění – sebe-naplnění – sebeepochopení – sebebřijetí – seberealizace. Všechna začínají stejně, jediným cílem, na který se zaměřují „jsem já sám“.

A právě tato generace, která o seberealizaci nejméně mluví, je od ní na míle vzdálená. Sleduje pouze osobní přání, a to tak silně, že není schopna navázat dobré vztahy s jinými lidmi. Soustředění na sebe jí brání v pohledu na jiné.

Každá sobecká snaha vede k osamělosti, k izolaci, časem k depresi.

Anglický spisovatel S. Lewis říká:

„Kdo je nábožný, nemyslí na náboženství, nýbrž na Boha. Kdo miluje, nemyslí na lásku, nýbrž na milovaného. Kdo mluví neustále o velikosti umění a vědy, většinou v nich vykoná málo. Nikdy nemyslete na to, jak nalézt nebo uskutečnit své pravé já. Byla by to stejná snaha jako vidět své vlastní oči nebo čichat svůj vlastní nos.“

Psychiatr a zakladatel logoterapie Viktor Frankl má podobný názor:

„Kdo se snaží o radost, tomu zmizí, kdo se snaží o seberealizaci, ten ji mine.“

Seberealizace je totiž **dar**, dodatečné obohacení, skutečnost, která se dostaví, jestliže nalezneme **vlastní náplň života**, a nikoliv jen něco ležícího vedle nás.

Je mnoho věcí, které se nedají vynutit. Přicházejí právě tehdy, když se o ně nesnažíme.

Seberealizace začíná sebeuvědoměním. Dříve, než mohu něco uskutečnit, musím si uvědomit sám sebe. V křesťanském pojetí je skutečné sebeuvědomění možné jen tehdy, pokud si současně uvědomujeme Boha.

Seberealizace pak neznamená sobectví, ale **cestu**, na které užíváme síly, jež nám Bůh vložil do kolébky pro sebe, pro druhé, pro živého Boha.

Štěstí spočívá v tom, že obdarováváme a jsme obdarováni.

Štěstí spočívá v tom, že dáváme a bereme.

Štěstí spočívá v tom, že se dělíme a přijímáme.“

Křesťan, který ve svém obrácení ke Kristu vyznává „Ty jsi Cesta, Pravda a Život,“ dospěl k seberealizaci.

Jaroslav Kašpar

Rok Eucharistie

Papež Jan Pavel II. vyhlásil při příležitosti výročí svého zvolení (16. října) Rok Eucharistie. Tento rok bude slavnostně ukončen v neděli 23. října. Do tohoto dne je možné získávat pro sebe nebo pro duše v očistci plnomocné odpustky. Kromě obvyklých podmínek (zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl papeže) je třeba zúčastnit se jakékoliv pobožnosti před vystavenou nejsvětější svátosti oltářní. Stačí třeba i 10 nebo 15 minut. Využijte těchto příležitostí a přemýšlejte jak oslavit závěr tohoto roku.

O.Pavel

Katecheze v Bibli

dokončení ze strany 1

Jedná se o epizodu z Lk 24, 13–35 o dvou zdrcených či značně zklamaných mužích, kteří ve velikonoční neděli odcházejí z města pryč na venkov, aby se vzpamatovali z otřesu, spojeného s životní ztrátou svého Mistra Ježíše z Nazareta. K těmto dvěma dospělým lidem se připojuje On sám a nepoznan je doprovází na jejich cestě. Projevuje o ně zájem a pochopení a jakmile si získá jejich důvěru, svým výkladem se taktně a přitom hojivým způsobem dotýká jejich srdce tak, že začíná hořet. Neméně významné je však i další Ježíšovo chování – ponechává jim plnou svobodu, projevuje respekt k jejich cestovnímu programu a k jejich soukromí. Jsou to oni, kdo jej u domu naléhavě přemlouvají, aby je neopouštěl, aby s nimi zůstal. Teprve pak dochází k vrcholu setkání, jímž je slavení Eucharistie, a kterým se On vlastně viditelně rozloučí. Mizí jim z očí, už jsou opět jako by sami – avšak celá událost končí úplně opačně ve srovnání s tím, jak začala: Odešli z Jeruzaléma celí skleslí, aby se tam možná už nikdy nevrátili. Vracejí se tam ještě téhož dne a plní nadšení. Z učedníků se stali apoštolé (poslaní).

V uvedeném příkladu nalézají odborníci řadu charakteristik autentické katecheze: Ta je doprovodem člověka na určitém úseku jeho cesty víry. Zajímá se o člověka celého – nejen o spásu jeho duše. Vede s ním dialog. Neodsuzuje, nevyvrací jeho pohled, ale mění ho. Respektuje jeho cestu víry včetně jejího (často těžkopádného) tempa a četných „objžděk“. Pomáhá člověku nejen výukou, ale „výchovně“, aby jeho víra postupně vyvířala až do celobytnostního postoje – důvěrnému vztahu vůči Ježíši Kristu (skrže Písmo svaté a svátosti Církev...).

Křesťanská katecheze začíná v prvních dnech prvotní Církev. Vedle hlásání apoštola Petra v den Letnic (Sk 2, 14–41), ostatních apoštolů a jáhnů až po věřící laiky v Palestině, v Malé Asii, v Řecku a Římě, jak o tom svědčí Skutky apoštolů, je zmiňována i praxe výkladu hlásaného poselství a povzbuzování nových konvertitů. K označení této činnosti je brzy užíván výraz „katecheze“ (srov. Lk 14; Sk 18, 25 a 21, 21; Řím 2, 10; 1 Kor 14, 19; Gal 6, 6). Nicméně Skutky apoštolů, které uvádějí četné příklady prvního hlásání (kérygma) dosud nepokřtěným, neobsahují konkrétní příklad ryze „katechetického“ výkladu nebo povzbuzení.

Jiné spisy Nového Zákona naopak přesahují často základní výklad, vlastní katechezi, i když např. evangelia jsou považována za písemná svědectví, která určitým způsobem odrážejí obsah kázání v komunitách prvních křesťanů. Zatímco Matoušovo evangelium je bohaté na kapitoly „výukového“ rázu, evangelium podle Jana je spíše asi výsledkem dlouhých meditací o skutečnosti a tajemství Ježíše Krista. Lukáš píše své evangelium s výslovným potvrzením a odvoláním na předchozí vyučování ústní (Lk 1, 4)

Četné z Pavlových listů jsou ve své druhé části jakoby ozvěnou morální výuky prvních křesťanů. V prvním listu Petrově lze odhalit určitý typ křesťanské katecheze.

(pokračování v příštím čísle ŽF)

P. Doc. Dr. Ludvík Drímal, Th.D.

A Bůh viděl, že je to dobré

dokončení ze strany 1

Jakou výchovu bych mu to ale dával, kdybych mu nedovolil svobodně volit? Co by to bylo za ctnost, kdyby ctnost byla povinná? Co by to bylo za lásku, kdyby byl nucen milovat?

Celý problém spočívá ve svobodě. A mezi všemi možnostmi, které jsem měl, když jsem tvořil člověka, jsem si vybral možnost svobody, ačkoli mne tato volba stála mnoho.

Jenom ve svobodě je člověk sám sebou. Jenom ve svobodě je schopen velkých věcí. Konflikt mezi dobrem a zlem nutí člověka, aby se rozhodoval, aby řešil problémy, aby se osvobodil od mučivých pochybností, aby ukázal svou lásku ke mně, který jsem Absolutno, který jsem Pravda.

Svoboda je ten největší dar, který jsem vám dal. Větší než samotný život. Život by nestál za to, aby byl žit, kdyby tu nebyl dar svobody. Svoboda je na vás to božské, záruka vaší ctnosti, síla vaší lásky.

Mohli byste milovat, kdybyste nebyli svobodní? Mohli byste dokázat upřímnost svých skutků a myšlenek, kdybyste nedostali dar svobody? Tak proč ten strach ze života ve svobodě, i když je tak náročný?

Chci, aby můj syn byl upřímný, opravdový, statečný a věrný. Ale nikdy nebudu svého syna k ničemu nutit. Možná se za něj budu stydět. Hraji s ním čistou hru. Nabídl jsem mu možnost království a ponechal na dosah anti-království. Pozval jsem ho do svého ráje a ponechal mu svobodu odmítnout jej.

Vy, lidé, se často se strachem ptáte, zda existuje peklo. Jak by mohlo neexistovat, když skutečně máte možnost říci ne ráji? A co by to bylo za ráj, kdyby přijít do ráje bylo povinné? Možnosti, které vám nabízím jsou skutečné a vy byste je měli přijmout. Svoboda je vaše příležitost, abyste mi ukázali, že mě milujete.

Země je místo, na kterém musíš žít svoji svobodu, činit svá rozhodnutí. Víím, že tato skutečnost je tajemná, těžká a někdy tragická. Ale musí to tak být. Stručně řečeno, musíš si ujasnit jednu základní skutečnost: To, co tě naplňuje nechutí, co ti přináší utrpení a smutek, nemusí být vždy špatné.

Zlo je morální vlastnost; zlo je sobectví, smyslnost, pýcha, strach, nedostatek víry, beznaděj, nenávisť.

Fyzická bolest, nemoc, extrémní počasí, stáří, fyzická smrt; to jsou přirozené věci, které ti mohou přinést utrpení, ale nejsou špatné. Neexistuje lepší učitel než bolest a na světě by nebyl život, kdybyste nebyli nuceni naplnit sami sebe ohněm a vodou, světlem a temnotou, narozením a smrtí. A právě nespočetnými agoniami stvořeného světa se realizuje viditelné i neviditelné.

Jaké doktory byste měli bez pacientů a jaké dny odpočinku bez těžké práce? Víím, že vás fyzická smrt naplňuje hrůzou, ale také víím, že království vám mnohonásobně vynahradí krátkou chvilku strachu.

Měj důvěru, člověče. Já jsem tvůj Bůh a miloval jsem tě od věčnosti a není ve mně klamu. Když ti říkám, že jsi dobrý, věř tomu.

Protože je to tak.

připravil Jaromír Mikušek

Rodina bez hranic

Jak se již stává tradicí i letos proběhne v listopadu a prosinci ve Valašském Meziříčí projekt „Rodina bez hranic“. Realizátorem projektu je Charita Valašské Meziříčí ve spolupráci se školou Salvátor a Adrou VM.

Cílem je propagace projektu **Adopce na dálku** a projektu **Bang Baby**, získání finančních prostředků na konkrétní děti a výzva k podpoře projektů zaměřených na tuto humanitární pomoc v různých zemích.

A teď již několik vět k části projektu, který uskuteční Charita Valašské Meziříčí. Po celý listopad budou děti ze základních škol sbírat starý papír a výtěžek bude použit na Adopci na dálku. Vedlejším dopadem je ekologická výchova dětí.

V listopadu a prosinci proběhnou na základních školách přednášky o jednotlivých projektech, jejichž smyslem je výchova dětí k solidaritě. Uskuteční se přednáška i pro veřejnost.

Vyvrcholením projektu bude dne 18. prosince v odpoledních hodinách Živý Betlém. Děti ze základní školy Salvátor předvedou divadelní hru o narození Ježíše. Hudební vložku zajistí sbor ZŠ Salvátor a soubor Ovečky pod vedením L. Dorazynové. Po celou dobu bude na náměstí stánek SOU Potravinářského s teplým občerstvením. Děti z Domečku pod vedením Jitky Dvorské předvedou ukázky výroby betlému z vlny a jiných přírodních materiálů, realizátoři projektu zde budou prezentovat svoji činnost. O všech akcích budeme včas informovat.

Lenka Machalská, Charita Valašské Meziříčí

Svátost smíření – zpověď

Někteří z Vás se ptali, jak to bude ze zpovídáním v sobotu dopoledne. Prozatím zvažuji tuto možnost a hledám optimální řešení. Než tuto záležitost rozhodnu, chtěl bych přislíbit, že ve čtvrtek a v pátek večer, pokud to bude jen trochu možné, bude jeden kněz ve zpovědnici i během mše.

Při slavení větších svátků, kdy je večerní mše svatá i v Brankách a v Lešné, není možné, aby během mše svaté zpovídal druhý kněz. Navíc ten, kdo mši slouží, přijede např. z Lešné na poslední chvíli a nestihne vyzpovídat všechny zájemce. U příležitosti těchto větších svátků raději večer se svatou zpovědí nepočítejte.

O.Pavel

Poděkování

Pět let pracovala na faře nejen jako účetní paní Marie Masaříková. Nyní její pracovní poměr skončil, odchází do důchodu. Za vše, co pro naši farnost udělala, jí chci poděkovat a zároveň popřát dlouhý a spokojený důchod. Také děkuji za příslib další nezištné pomoci na faře. Zvláště v kanceláři a v oblasti administrativy (ohlášky, vedení farního archivu, přepis podkladů do Života farností atd.).

Jako účetní všech farností našeho děkanátu bude na faře zaměstnána paní Anna Hrušková ze Zašové. Také jí děkuji za to, že pro naši farnost dělá více práce (např. počítání sbírek), než pro jiné farnosti.

O.Pavel

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Zdeněk Macura	Karla Tvrdoňová
Vítězná 1745, Rožnov p./Radh.	Vsetínská 1005
Ján Dulka	Irena Kučová
Liesek 547, Tvrdošín	Podlesí 281
Tomáš Jemelka	Irena Kučová
Mikoláše Alše 1197, Lipník nad B.	Husova 1130

Lešná

Lukáš Hapl	Hana Pilčíková
1. Máje 1162, Rožnov p./Radh.	1. Máje 1162, Rožnov p./Radh.

Branky

Cyril Menšík	Lea Gerlová
Kladeruby 64	Police 144

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Vendula Františka Macháčová
Daniel Jiří Ševeček
Václav Trusina
Zita Konvičná

Lešná

Radek Kozelka
Nikola Jiříčková

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Františka Knebllová *29. 5. 05 +6. 9. 05 Příluky 4
Antonín Man *17. 7. 39 +7. 9. 05 Lešná 17

Valašské Meziříčí

František Sadílek *21. 7. 53 +31. 8. 05 Veselá 80
Ludmila Holčáková *29. 12. 19 +2. 9. 05 Krhová 369
Marcela Papranská *28. 1. 71 +1. 9. 05 Jasenice 76
Ladislav Knebl *28. 5. 46 +4. 9. 05 Krhová 458
Jan Kostelný *19. 10. 39 +4. 9. 05 Podlesí 96
Josef Kopřiva *21. 8. 46 +11. 9. 05 Krhová 431
Ludmila Bárová *20. 4. 17 +22. 9. 05 Krhová 44
Miroslav Zelenka *14. 12. 48 +27. 9. 05 Krátká 709

Mariánské informace

Děkuji všem, kteří nás modlitbou doprovázeli na pouti Fatimského apoštolátu do Medžugorje a eucharistickém kongresu v Bratislavě.

V úterý 11. října se uskuteční 15. oblastní setkání členů Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů na závěr roku Eucharistie. Začátek v 15⁰⁰, modlitba svatého růžence v 16⁰⁰, přednáška představeného Fatimského apoštolátu P. Pavla Dokládala v 16³⁰, mše svatá s následnou adorací a zasvěcením Neposkvrněnému Srdci Panny Marie v 18⁰⁰. Všichni jsou zváni.

Václav Chládek

ZŠ Salvátor

Noví pedagogové

Do školního roku 2005–2006 jsme vstoupili 1. září a přivítali mezi sebou nové tváře nejen z řad žáků, nýbrž i pedagogů. Těmi jmenovanými na druhém místě jsou J. Komoňová, Mgr. K. Kramolišová, Mgr. G. Vránová a Mgr. J. Volfová. Přejeme jim vše dobré na novém pracovišti.

Vedení školy

Na místo ředitele školy nastoupil Ing. H. Mikušek a zástupkyní ředitele se stala Mgr. L. Cahová.

Jmenování pedagogů v tomto školním roce

Mgr. G. Vránová – třídní učitelka (dále jen TU) 1. ročníku (dále jen roč.) a metodička pro I. stupeň

Mgr. L. Černochová – TU 2. roč., referentka pro misie a školní zdravotnice

Mgr. R. Juříčka – TU 3. roč., metodik prevence kriminality

Mg. K. Kramolišová – TU 4. roč., školní speciální pedagožka

Ing. V. Bučová – TU 5. roč., výchovná poradkyně

J. Komoňová – TU 6. roč., metodička přírodovědné sekce

Mgr. A. Smyčková – TU 7. roč., správkyňe školní knihovny

Mgr. B. Vodáková – TU 8. roč., koordinátorka environmentálního programu

Mgr. J. Urbanová – TU 9. roč., anglistka, metodička humanitární sekce

Ing. F. Maliňák – správce počítačové sítě, metodik počítačových technologií

M. Cahlíková – vychovatelka školní družiny

Přednes křesťanské poezie

V sobotu 17. 9. se konala v Katolickém domě v Lubině pod záštitou Kulturně výchovné rady ORLA soutěž v přednesu křesťanské poezie a prózy nazvaná Svatováclavská réva. Naši školu reprezentovaly některé žákyně II. stupně.

Drakiáda

Proběhla v sobotu 24. září na Velké Lhotě. Dětem děkujeme za účast, soutěživé nasazení na jednotlivých stanovištích i za draky, které pomáhaly vyrobit či vybrat v obchodě. Naše poděkování patří též rodičům a příznivcům školy za spolupráci a sponzorské dary.

Den otevřených dveří

Všichni farníci jsou srdečně zváni na Den otevřených dveří v naší škole. Uskuteční se v úterý 25. října od 8⁰⁰ do 16³⁰. Těšíme se na vaši účast.

Ludmila Černochová

Upozornění

V blízké době, předpokládáme že ještě letos, bude provedena výměna dlažby ve farním dvoře. Při opravě bude potřeba odstranit část zeminy a stávající dlažbu. Proto se obracíme na farníky, kteří by měli o starou dlažbu, případně i o zeminu zájem, aby se co nejdříve přihlásili na faře.

Václav Chládek

Život farností č. 9, ročník XII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zfv.m@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 9. října 2005
<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>